

Martin Lidegaard var med til, netop sikrer en forøgelse på op til 26 pct. af trafikken på DSB's ruter. Det var jo netop, fordi det er sådan en succes, at man altså tilpasser sig. Det viser, at man sagtens kan tilpasse sig, når man gør det på en ordentlig måde.

Med hensyn til at få trafikken ud af byen: Det er jo et spørgsmål, man ikke kan svare på i løbet af de der 14 sekunder, jeg har tilbage. Jeg vil bare gerne sige, at trafikken i København sammenlignet med enhver anden metropol nu ikke er så tosset endda. Vi gør jo en masse for at forbedre forholdene, og det gør Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune også. Så jeg synes ikke, at det er så galt endda.

Hermed sluttede forhandlingen.

Kl. 13.05

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetiden

Spm. nr. S 1603

1) Til statsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Finder statsministeren i lighed med Ombudsmanden, at miljøministeren i spørgsmålet om sin mulige inhabilitet burde have truffet foranstaltninger til afklaring eller afværgelse heraf, og at det var en fejl, at det ikke skete, og er statsministeren på den baggrund af den opfattelse, at miljøministeren burde have forelagt statsministeren spørgsmålet til afgørelse?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Ombudsmandens redegørelse af 17. december 2003 i sagen vedrørende Skov- og Naturstyrelsens velfærdspulje.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om statsministeren kan tilslutte sig det, som Ombudsman-

den nåede frem til i sin redegørelse om sagen vedrørende miljøministerens mulige inhabilitet, altså spørgsmålet om, hvorvidt det skulle have været undersøgt hos statsministeren, om miljøministeren var inhabil i den sag, hvor der blev delt ud af den såkaldte velfærdspulje.

Jeg synes, det er meget væsentligt at få afklaret, om statsministeren, der jo som chef for regeringen er den, der har ansvaret for habilitetssager i regeringen, er enig med Ombudsmanden.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ombudsmanden gav i sin redegørelse af 17. december 2003 udtryk for, at miljøministeren burde have undergivet spørgsmålet om sin mulige inhabilitet i sagen nærmere overvejelse og truffet foranstaltninger til afklaring eller afværgelse af spørgsmålet. Miljøministeren beklagede den samme dag den begåede fejl, og det har jeg, som også tidligere udtalt, taget til efterretning. Så til den første del af spørgsmålet er der sådan set kun at svare ja.

Med hensyn til spørgsmålets anden del, om miljøministeren burde have forelagt spørgsmålet om inhabilitet for mig, med henblik på at jeg kunne træffe afgørelse, anfører Ombudsmanden i sin redegørelse, at udgangspunktet må være, at miljøministeren skulle have underrettet mig i overensstemmelse med principperne i forvaltningslovens § 6, stk. 1.

Men Ombudsmanden tilføjer:

»Jeg vil ikke afvise muligheden af, at man som minister i stedet for at underrette statsministeren kan træffe andre og mindre vidtgående foranstaltninger, når det drejer sig om sager, der ikke påkalder sig ministerens særlige politiske interesse.

Såfremt ministeren i samråd med sine embedsmænd efter nøje overvejelser når frem til, at der trods de foreliggende forhold ikke er tale om egentlig inhabilitet, vil ministeren i lyset af sagens karakter og betydning kunne vælge at overlade sagens reelle afgørelse til sin administration i nøje overensstemmelse med sædvanlig praksis eller fremgangsmåde på det pågældende område.«

Med andre ord: Ombudsmanden giver altså ikke udtryk for, at foranstaltninger til afværgelse af habilitetsspørgsmål i denne type sager nødvendigvis skal ske i form af forelæggelse for statsministeren, og det er jeg enig i.